

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การออกแบบประติมากรรมเพื่อส่งเสริมภูมิทัศน์และพัฒนาให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยว
กรณีศึกษา : สวนสาธารณะบึงหน้าเทศบาลเมืองท่าช้าง ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี เป็นการวิจัย
ที่มีการค้นคว้าข้อมูล การสังเคราะห์ข้อมูลและนำมาสู่แนวทางการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม ที่ช่วย
พัฒนาส่งเสริมพื้นที่ให้เกิดความงามในเชิงสุนทรียภาพ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อออกแบบประติมากรรมที่แสดง
ถึงอัตลักษณ์เทศบาลเมืองท่าช้าง 2) เพื่อเสนอแนวทางการใช้ประติมากรรมสร้างสรรค์พัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่ง
ท่องเที่ยวชุมชน โดยมีการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลจากตัวแทนจากเทศบาลเมืองท่าช้าง ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่
กำกับดูแลและพัฒนาสวนสาธารณะบึงหน้าเทศบาลเมืองท่าช้างโดยตรง จำนวน 2 ท่าน มีเก็บข้อมูลจากการ
สนทนากลุ่ม จำนวน 10 คน โดยผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ได้แก่ ตัวแทนจากเทศบาลเมืองท่าช้าง ซึ่งเป็น
หน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลและพัฒนาสวนสาธารณะบึงหน้าเทศบาลเมืองท่าช้างโดยตรง จำนวน 2 คน
ตัวแทนผู้ขายอาหารบริเวณสวนสาธารณะบึงหน้าเทศบาลเมืองท่าช้างหรือประชาชนทั่วไป จำนวน 1 คน
ตัวแทนอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับงานศิลปะ จำนวน 3 คน ตัวแทนศิลปินนักออกแบบในจังหวัด
จันทบุรี จำนวน 1 คน และมีการประเมินผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรม จากผู้มีที่พักอาศัยอยู่ในเทศบาล
เมืองท่าช้างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้พื้นที่สวนสาธารณะบึงหน้าเทศบาลเมืองท่าช้าง คัดเลือกจากการสุ่ม
แบบบังเอิญ จำนวน 105 คน จากประชากรในพื้นที่ 10,442 คน และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะ จำนวน 5 คน
รวมทั้งสิ้น 110 คน เครื่องมือวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบประเมินผลงานสร้างสรรค์
ประติมากรรม

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการออกแบบประติมากรรมที่แสดงถึงอัตลักษณ์เทศบาลเมืองท่าช้าง

คณะผู้วิจัยดำเนินการตามกระบวนการวิจัย ได้ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลภาคเอกสาร เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลเอกสารเกี่ยวกับเทศบาลเมืองท่า
ช้าง ทั้งในรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์รูปแบบออนไลน์ เอกสารวิชาการในท้องถิ่น ทำให้ได้ข้อมูลที่มาของเทศบาลเมือง
ท่าช้าง เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบประติมากรรมที่แสดงถึงอัตลักษณ์เทศบาลเมืองท่าช้าง และ
ข้อมูลในการเสนอแนวทางการใช้ประติมากรรมสร้างสรรค์พัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน
2. ข้อมูลภาคสนาม ได้แก่ การสำรวจพื้นที่ การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม จาก
การสำรวจพื้นที่ทำให้ได้ข้อมูลทางลักษณะทางกายภาพพื้นที่ ของสวนสาธารณะบึงหน้าเทศบาลเมืองท่าช้าง
พื้นที่ชุมชนโดยรอบ การเข้ามาใช้งาน ของกลุ่มประชากร ช่วงเวลา มุมมองในแง่ปัญหาความงามในพื้นที่ เพื่อ

ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบประติมากรรมที่แสดงถึงอัตลักษณ์เทศบาลเมืองท่าช้าง และข้อมูลในการเสนอแนวทางการใช้ประติมากรรมสร้างสรรค์พัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

จากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบถึงความเป็นมาของบึงหน้าเทศบาลเมืองท่าช้าง ทำให้ทราบความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลว่าอัตลักษณ์ของทางช้างนั้นมีอะไรบ้าง แนวทางการพัฒนาพื้นที่ในอนาคต จุดที่ต้องการให้ช่วยพัฒนา และความต้องการในรูปแบบผลงานควรมีลักษณะแบบใดบ้าง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบ

จากการสนทนากลุ่มทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ที่มีต่อแนวทางการออกแบบประติมากรรมที่แสดงถึงอัตลักษณ์เทศบาลเมืองท่าช้าง และข้อมูลในการเสนอแนวทางการใช้ประติมากรรมสร้างสรรค์พัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ซึ่งข้อสรุปในการสนทนากลุ่ม ข้อมูลเนื้อหาที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์เทศบาลเมืองท่าช้าง เหมาะสมนำมาเป็นข้อมูลในการออกแบบประติมากรรม คือ รูปทรงช้าง และรูปทรงทุเรียน ประติมากรรมควรมีการติดตั้งหลายจุดเพื่อที่จะส่งเสริมภูมิทัศน์โดยรอบ ควรวางตำแหน่งการติดตั้งผลงานให้ มีความสอดคล้องกับพื้นที่และผลงานมีความต่อเนื่องกันครอบคลุมพื้นที่

3. การถอดบทเรียน เป็นกระบวนการสรุป เนื้อหา แนวคิดและแนวทางในการสร้างสรรค์ประติมากรรมที่แสดงถึงอัตลักษณ์เทศบาลเมืองท่าช้าง คณะผู้วิจัยได้ข้อมูลในการสร้างสรรค์ประติมากรรมที่แสดงถึงอัตลักษณ์เทศบาลเมืองท่าช้าง ได้แก่ 1) ประติมากรรมควรใช้รูปทรงที่มีที่มาจากรูปช้างและรูปทุเรียน 2) รูปแบบควรเป็นรูปแบบลดทอนความเหมือนจริง 3) ผลงานควรมีหลายรูปแบบทั้งประติมากรรมที่ไว้ชื่นชมความงามและประติมากรรมที่สามารถใช้งานได้

4. การดำเนินการสร้างสรรค์ต้นแบบ 3 มิติ มีผลงาน 3 ผลงาน ผลงานประติมากรรมชิ้นที่ 1 (รูปทุเรียนเป็นผลงานประติมากรรมกลุ่ม) ผลงานประติมากรรมชิ้นที่ 2 (รูปดอกทุเรียนเป็นผลงานประติมากรรมรูปทรงเดี่ยว) ผลงานประติมากรรมชิ้นที่ 3 (รูปทรงช้างเป็นผลงานประติมากรรมกลุ่ม) มีการสร้างสรรค์ประติมากรรมเริ่มต้นจาก 1) ทำแบบร่าง 2 มิติ จากข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม 2) การปั้นต้นแบบด้วยดินเหนียว 3) การทำแม่พิมพ์ปูนปลาสเตอร์ 4) การหล่อเรซิน 5) การทาสีแม่พิมพ์และขัดแต่งชิ้นงาน 6) การทำสี

5. การประเมินผลงาน คณะผู้วิจัยใช้การติดต่อกับกลุ่มเป้าหมายที่ร่วมประเมินผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรม ในแบบสอบถามออนไลน์ (www.GooGle Forms) โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ จากผู้ที่ยินยอมร่วมทำแบบประเมิน ทั้งผู้ที่พบกับกลุ่มผู้วิจัยในบริเวณสวนสาธารณะบึงหน้าเทศบาลเมืองท่าช้าง และผู้ที่พบกับกลุ่มผู้วิจัย ในบริเวณเทศบาลเมืองท่าช้าง เช่น บริเวณตลาด ร้านค้า หอพัก เป็นต้น จากผลการประเมินพบว่า ผลงานประติมากรรมรูปทุเรียน มีผลการประเมินรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) ผลงานประติมากรรมรูปดอกทุเรียน มีผลการประเมินรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$) และผลงานประติมากรรมรูปช้างมีผลการประเมินรวมอยู่ในระดับ ($\bar{X} = 4.19$) จะเห็นว่าผลงานประติมากรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์การประเมินผลงาน

ในระดับมากที่สุด 3 ผล และเรียงลำดับผลการประเมินที่มีระดับคะแนนรวมมากที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.33$) ผลงานประติมากรรมรูปดอกทุเรียนมีผลการประเมินรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

6. นำเสนอผลสรุปโครงการวิจัยต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คณะผู้วิจัย ได้ดำเนินการนำเสนอผลของงานวิจัยคืนต่อเทศบาลเมืองท่าช้าง ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในมุมมองต่างๆ ระหว่างคณะวิจัยกับเทศบาลเมืองท่าช้างที่เป็นผู้ดูแลพัฒนาพื้นที่ เกิดการนำความรู้ จากผลงานวิจัยไปใช้หรือปรับใช้ในแผนแนวทางในการพัฒนาพื้นที่สวนสาธารณะบึงเทศบาลเมืองท่าช้าง ให้เกิดความสวยงามและพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต

จะเห็นได้ว่าการออกแบบประติมากรรมที่แสดงถึงอัตลักษณ์เทศบาลเมืองท่าช้างในครั้งนี้เป็นการนำความรู้ศิลปะด้านประติมากรรมสร้างสรรค์ ที่ได้ข้อมูลจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลกับเทศบาลเมืองท่าช้าง ซึ่งเป็นแนวทางในการนำผลงานประติมากรรม ไปช่วยพัฒนาแก้ไขปัญหาพื้นที่ในเชิงความงามทางสุนทรียภาพ ที่แสดงอัตลักษณ์เฉพาะของเทศบาลเมืองท่าช้าง

สรุปผลการเสนอแนวทางการใช้ประติมากรรมสร้างสรรค์พัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

การเสนอแนวทางการใช้ประติมากรรมสร้างสรรค์พัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเริ่มจากการสำรวจพื้นที่ จากข้อมูลภาคสนามคณะผู้วิจัย ได้พบตำแหน่งที่เป็นปัญหาด้านความงามเชิงสุนทรียภาพและในการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มทางผู้ร่วมการวิจัย ต่างเห็นว่าพื้นที่ดังกล่าวมีความเหมาะสมในการนำประติมากรรมไปติดตั้ง ซึ่งมีด้วยกันอยู่ 3 จุด 1) บริเวณด้านหลังร้านค้า เป็นตำแหน่งที่อยู่บริเวณทางเข้าด้านทิศใต้ ซึ่งใกล้กับบริเวณร้านค้าที่ขายอาหารและเครื่องดื่ม ด้านหลังนั้นเป็นพื้นที่โล่งยาวไปตลอดบริเวณ ซึ่งเหมาะกับการติดตั้งประติมากรรมทุเรียน ที่สามารถนั่งพักผ่อน หรือนั่งทานอาหารได้ ซึ่งจะส่งเสริมพื้นที่ทั้งในแง่ความงามทางสุนทรียภาพและประโยชน์การใช้งาน 2) บริเวณด้านทิศตะวันออกของสวนสาธารณะ ติดกับหมู่บ้านศิริการ บริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่สำหรับออกกำลังกายมีเครื่องออกกำลังกายชนิดต่าง ๆ และมีเครื่องเล่นสำหรับเด็กอยู่หนึ่งชิ้น บริเวณดังกล่าวไม่มีพื้นที่นั่งพักสำหรับผู้มาออกกำลังกายและผู้ที่มาออกกำลังกายเล่นเครื่องเล่น จึงเหมาะกับการนำผลงานประติมากรรมรูปดอกทุเรียน ซึ่งจะส่งเสริมพื้นที่ทั้งในแง่ความงามทางสุนทรียภาพและประโยชน์การใช้งาน 3) บริเวณตำแหน่งด้านทิศเหนือ ติดชุมชนและเป็นบริเวณพื้นที่ป้ายเทศบาลเมืองท่าช้าง ป้ายมีขนาดใหญ่หากมองจากด้านร้านขายอาหารจะเห็นตัวหนังสืออยู่ไกล ๆ แต่ไม่มีจุดเด่น ที่จะดึงความสนใจของผู้คน ส่วนใหญ่ผู้ที่มาบริเวณนี้จะเป็นคนที่มาวิ่งออกกำลังกาย จึงเหมาะที่จะติดตั้งประติมากรรมรูปช้าง ไว้ด้านข้างป้ายเทศบาลเมืองท่าช้าง เพื่อเพื่อจุดเด่น และส่งเสริมความงามเชิงสุนทรียภาพให้กับพื้นที่

เมื่อสวนสาธารณะบึงหน้าเทศบาลเมืองท่าช้างมีผลงานประติมากรรมที่แสดงอัตลักษณ์ของเทศบาลเมืองท่าช้าง มีระยะห่างของผลงานแต่ละชิ้นไม่มากสามารถเดินชมผลงานได้ ผลงานแต่ละชิ้นยังแสดงอัตลักษณ์เทศบาลเมืองท่าช้างมีความเชื่อมโยงกับพื้นที่แบบเฉพาะเจาะจง รวมทั้งช่วยส่งเสริมความงามทาง

สุนทรียภาพของพื้นที่ทำให้มีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้น หากมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์ในรูปแบบต่าง ๆ จากเดิม จากผู้ที่ใช้พื้นที่จะเป็นเฉพาะกลุ่มที่มาออกกำลังกาย ขยายไปสู่กลุ่มที่มาต้องการพักผ่อนมาท่องเที่ยว ชื่นชมความงาม จนพื้นที่ถูกยกระดับกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในชุมชนและในระดับจังหวัดได้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการออกแบบประติมากรรมเพื่อส่งเสริมภูมิทัศน์และพัฒนาให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยว กรณีศึกษา : สวนสาธารณะบึงหน้าเทศบาลเมืองท่าช้าง ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ทำให้สามารถออกแบบประติมากรรมที่แสดงถึงอัตลักษณ์เทศบาลเมืองท่าช้าง และแนวทางการใช้ประติมากรรมสร้างสรรค์พัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ **จักรพันธ์ วิลาสินีกุล และคณะ (2560)** โครงการ “การออกแบบประติมากรรมบนที่สาธารณะกับการมีส่วนร่วมของชุมชน จากการศึกษามิติทางพาณิชย์ การศึกษาในโครงการวิจัยนี้ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่า การค้าของชุมชนสร้างสีสันและชีวิตชีวาแก่พื้นที่นี้มายาวนาน ลักษณะทางศิลปกรรมของโบราณสถานที่สำคัญ และรายละเอียดของอาคารร้านค้าเก่าแก่ที่ยังหลงเหลืออยู่ในย่านนี้มีความงดงาม แต่ถูกมองข้ามเพราะแทรกปะปนอยู่กับความวุ่นวายของสภาพแวดล้อมที่ขาดการจัดการและเสื่อมโทรม นอกจากนี้ เรื่องราว ประวัติศาสตร์ความเป็นมา วิถีชีวิต ชุมชนมีเนื้อหาที่น่าสนใจ สามารถใช้เป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบงานศิลปะได้เป็นอย่างดี ผลงานศิลปะไม่เพียงแต่จะส่งเสริมอัตลักษณ์ของชุมชนให้เด่นชัดขึ้น แต่อาจส่งผลทางอ้อมต่อการค้าในย่านนี้ด้วย การสร้างทัศนียภาพที่งดงามโดยใช้งานศิลปะและงานออกแบบสภาพแวดล้อมร่วมกัน จะช่วยให้ทางเดินนี้มีองค์ประกอบทางศิลปะที่เป็นเอกภาพ ซึ่งจะสร้างสรรค์ให้เกิดทางเดินริมน้ำสายวัฒนธรรมขึ้น หากโครงการพัฒนาปรับปรุงทางเดินริมน้ำคลองรอบกรุงตลอดสายเสร็จจุลวง ในอนาคตสามารถส่งเสริมเป็นเส้นทางท่องเที่ยวและพักผ่อนเชิงวัฒนธรรมสายใหม่ขึ้น

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สรไกร เรืองรุ่ง (2560)** การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมกับสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างดุลยภาพและความสัมพันธ์ระหว่างผลงานประติมากรรมเรื่อง "รื่นรมย์สำราญ" โดยได้สร้างสรรค์ผลงาน จากแนวคิดที่ได้ศึกษาค้นคว้าและการลงมือปฏิบัติซึ่งได้ค้นพบถึงหลักวิธีคิดหรือทฤษฎีในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมให้กับพื้นที่ใหม่ คือทฤษฎีการสร้างสรรคผลงานประติมากรรมจาก 3 ส่วน ซึ่งเป็นการผสมผสานกันเพื่อให้เกิดความลงตัวทั้งรูปแบบ เนื้อหาและเรื่องราวของผลงานประติมากรรม จากทั้ง 3 ส่วน ได้แก่ ชุมชน ผู้สร้างสรรค์ผลงาน และพื้นที่จึงได้มีการนำข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ก่อนสร้างสรรค์ผลงานจริง เพื่อความพึงพอใจของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและ ความภูมิใจในการมีส่วนร่วมกับผลงานซึ่งได้กำหนดแนวคิดเกี่ยวกับความรื่นรมย์และความสุขโดยใช้ รูปทรงของ วาฬรูปตัว เพราะวาฬรูปตัวเข้ามาอาศัยอยู่หาอาหารปรากฏตัวให้ผู้คนเห็น จึงมีนักท่องเที่ยวต้องการออกเรือไปดูวาฬรูปตัว จึงทำให้คนในพื้นที่เกิดอาชีพใหม่ คือการเป็นเรือพาออกชมวาฬรูปตัว และยังส่งเสริมให้พ่อค้าแม่ค้ามีรายได้เพิ่มขึ้นจากการที่นักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น จากการนั่งเรือชมวาฬรูปตัวอีกด้วย ดังนั้นความสุขที่มี

ความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือพื้นที่ที่ตั้งผลงาน ก็คือวาปบุรุษาค้าที่เป็นจุดแรกของการก่อเกิดความสุขของคนในพื้นที่ ผู้วิจัยจึงสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเป็นรูปทรงวาปบุรุษาค้า ในรูปแบบผสมผสานได้แก่ ศิลปะกึ่งนามธรรม ศิลปะนามธรรม ศิลปะสัญลักษณ์นิยม โดยใช้เทคนิคเชื่อมสแตนเลสเพราะสแตนเลสมีความทนต่อการถูกรวดเกลือกัดกร่อนจากไอทะเล และผลงานยังช่วยส่งเสริมให้คนในพื้นที่หรือผู้ที่ผ่านไปมาก่อให้เกิดการรับรู้ สัมผัสชื่นชมทางสุนทรียภาพแก่สาธารณะชน อีกทั้งผลงานประติมากรรมกับสิ่งแวดล้อมเรื่อง-รื่นรมย์สำราญ" เป็นผลงานประติมากรรมที่มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาให้กับประชาชนในด้านความปลอดภัยทางการใช้ถนน นอกจากนี้สามารถเสริมสร้างสุนทรียภาพ สร้างจุดสนใจ และภาพลักษณ์ให้กับหาดเจ้าสำราญ โดยการนำเสนอรูปทรงที่ได้รับแรงบันดาลใจจากวาปบุรุษาค้า ซึ่งเป็นสัตว์ที่คนในท้องถิ่นให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ และต้องการเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ตลอดจนได้แนวคิดและแนวทางในการหาดุลยภาพของความหมายระหว่างประติมากรรมกับสิ่งแวดล้อม และกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมกับสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นคุณประโยชน์ต่อการศึกษาด้านศิลปกรรมต่อไป

ในการออกแบบประติมากรรมเพื่อส่งเสริมภูมิทัศน์และพัฒนาให้เป็นที่ท่องเที่ยว เป็นการนำองค์ความรู้ด้านศิลปะมาสร้างสรรค์พัฒนาพื้นที่ให้เกิดความงามพัฒนาพื้นที่ให้ดียิ่งขึ้น ในการสร้างสรรค์ผลงานเป็นความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานรัฐที่ดูแลพื้นที่, ประชาชน, ผู้สร้างสรรค์ผลงาน(คณะผู้วิจัย) จึงเกิดเป็นผลงานประติมากรรมที่มีอัตลักษณ์ จากความต้องการข้อเสนอแนะและมีผลการประเมินความพึงพอใจ นำไปสู่แนวทางการพัฒนาพื้นที่โดยใช้ศิลปะ เป็นแนวทางการพัฒนาชุมชนให้มีความยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ในการวิจัยการออกแบบประติมากรรมเพื่อส่งเสริมภูมิทัศน์และพัฒนาให้เป็นที่ท่องเที่ยว
กรณีศึกษา : สวนสาธารณะบึงหน้าเทศบาลเมืองท่าช้าง ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ในครั้งนี้
หน่วยงานรัฐในพื้นที่ สามารถนำองค์ความรู้ผลการวิจัยไปใช้ได้ เช่น การเสนอเรื่องเข้าที่ประชุม ทำการจัด
จ้างนำต้นแบบ 3 มิติ ไปให้ช่างศิลป์ดำเนินการขยายเป็นผลงานจริง ติดตั้งในพื้นที่ได้ และสามารถนำแนว
ทางการออกแบบพื้นที่ตำแหน่งจัดตั้งผลงานไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาพื้นที่ต่อไป

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ควรนำงานวิจัยบูรณาการกับการเรียนการสอนนักศึกษา เช่น ในรายวิชาประติมากรรม
วิชาประยุกต์ วิชาประติมากรรมสร้างสรรค์ และวิชาศิลปะเพื่อชุมชน เพื่อให้ นักศึกษารู้จักการนำศิลปะเข้าไป
รับใช้สังคม ให้เห็นคุณค่าของศิลปะสามารถช่วยพัฒนาสังคมในด้านสุนทรียภาพได้ เป็นต้น